

Bilag 86.

BUTIKSHANDELENS FÆLLESRAAD

Den 4. marts 1966.

I anledning af den af departementet for told- og forbrugsafgifter januar 1966 udarbejdede „Skitse til almindelige omsætningsafgift i detaileddet“ skal Butikshandelens Fællesråd bemærke følgende:

I skrivelse af 17. juni 1965 til folketingsudvalget*) anførte Fællesrådet, at butikshandelen altid principielt har vendt sig imod forbrugsafgifter.

Den siden da forløbne økonomiske udvikling giver Fællesrådet anledning til påny kraftigst muligt at advare mod en generel omsætningsafgift, der intensiverer den inflatoriske udvikling, herunder ved en forøgelse af distributionsomkostningerne i erhvervslevet som helhed og butikshandelen i særdeleshed.

Fællesrådet skal i øvrigt fremhæve, at den skattereform, som har motiveret de foreliggende forslag, efter Fællesrådets opfattelse ikke kan gennemføres på grundlag af afgiftspolitik, men må forudsætte en ændret offentlig udgiftspolitik.

Fællesrådets bemærkninger i det følgende kan således kun betragtes som en teknisk redegørelse ud fra den bundne opgave, vi er stillet overfor. Vi har fundet det rigtigst at opdele besvarelsen i to hovedområder:

- A. En teknisk gennemgang af skitsen til en detaileddsafgift.
- B. En sammenligning mellem det tidligere fremsatte forslag om merværdiafgift og den nu foreliggende skitse til afgift i detaileddet.

A. Skitsen til en detaileddsafgift.

Ad § 3, stk. 2: Fællesrådet kan helt tilslutte sig det på side 54 i „skitsen“ anførte: „Undtagelser fra afgiftspligten bør under ingen omstændigheder gøres for varer, som

er genstand for salg i den almindelige detailhandel (butikshandel)“. Desuagtet er der i § 3, stk. 2, gjort undtagelser, hvorom bemærkes følgende i „skitsen“, side 36: „Det kan ikke undgås, at allerede disse begrænsede undtagelser vil volde nogen vanskelighed for visse købmænd, navnlig i provinsbyerne og på landet“.

Dette er rigtigst. De i § 3, stk. 2, under *b, c* og *d* nævnte råstoffer til landbruget forhandles for en meget stor dels vedkommende gennem forretninger, der også handler med afgiftspligtige varer til andre forbruger-kategorier.

Fællesrådet må ud fra det anførte udtale sin afgjorte betænkelighed ved de foreslåede undtagelser og kraftigt understrege, at yderligere undtagelser vil gøre en detaileddsafgift urimelig byrdefuld, om ikke umulig at administrere for butikshandelen.

Ad § 4: Under henvisning til det ad § 3 anførte må Fællesrådet tage afstand fra, at der gives finansministeren bemyndigelse til at meddele undtagelser fra afgiftspligten. Gennemføres der desuagtet en bemyndigelsesbestemmelse, må det være en afgørende forudsætning, at det praktiske erhvervsliv repræsenteres i det i § 45 omhandlede nævn.

Ad § 8: Fællesrådet finder undtagelse for virksomheder med en omsætning på under 5.000 kr. betænkelig. Reglen er vanskelig at kontrollere og kan give anledning til „opdeling“ af mindre virksomheder i flere for at undgå afgift.

Ad § 9: Fællesrådet skal også her vende sig imod en bemyndigelsesparagraf.

Ad § 11, stk. 1: Ligesom undtagelse af varegrupper fra afgiftspligten volder butikshandelen vanskeligheder, giver det anledning til store problemer, at en lang række

*) Opretrykt i beretningen af 28. september 1965 som bilag 8.